

Rapport
om
den 3-årige
bevillingsperiode
1999 - 2001

Rapporten lægger ::
Regnskab og rapport
2000 - 2004
(mappe på real)
+

Rapport om den 3-årige bevillingsperiode 1999-2001

Nævnet vedrørende EU-oplysning fik i 1999 en 3-årig bevillingsramme. Nævnet ønsker med denne rapport at give en orientering om forløbet. Intentionen er, ud fra en gennemgang af ansøgningsmaterialet, at uddrage nogle udviklingstræk fra perioden. Indenfor denne rapports rammer har der således ikke været tale om en dybtgående analyse af de 3 års uddelingspolitik

Rapporten kommer indledningsvis med nogle overvejelser over, hvad der der har været Nævnets opgave i forbindelse med uddelingspuljen, og hvorledes Nævnet har varetaget opgaven. Dernæst følger nogle udviklingstræk fra ansøgningsrunderne, først vedrørende aktiviteterne og dernæst ansøjerne. Afslutningsvis er der en kort opsamling over perioden og nogle tværgående overvejelser over udviklingstræk i perioden.

1. Hovedtræk i Nævnets uddelingspolitik i perioden

1.1. Bevillingens formål

Danmarks forhold til EU har, lige siden afstemningen om Danmarks indtræden i Det Europæiske Fællesskab i 1972, været et stadigt tilbagevendende tema i den offentlige debat. Det skyldes dels, at danskerne er skeptiske over for en stærkt europæisk integration, og at der i Danmark har været langt flere folkeafstemninger om afgivelse af suveræniteten end i de andre europæiske lande. Men det skyldes også, at der i Danmark er en ganske udviklet tradition for folkelig deltagelse i den politiske proces og at folkeoplysning derfor også vægtes højt.

Alt dette er baggrunden for, at folketinget nu i en årrække har afsat økonomiske midler til oplysning om EU. Af disse midler er halvdelen gået til folketingets partier og de tre bevægelser, Juni-bevægelsen, Folkebevægelsen mod EU og Europa-bevægelsen. Den anden halvdel uddeles på baggrund af indsendte ansøgninger til Nævnet, som herefter fordeler midlerne til en lang række forskellige initiativer.

Nævnet vedrørende EU-oplysning er et uafhængigt organ, som indtil nu har fungeret under undervisningsministeriet. Dets fem medlemmer er udpeget af undervisningsministeren.

Nævnet administrerer hele bevillingen til oplysningsvirksomheden om EU, men for partiernes og bevægelsernes vedkommende har administrationen været begrænset til sikring af pengenes anvendelse til EU-oplysning og aflæggelse af revideret regnskab. Ansøgningspuljen har derimod haft en mere detaljeret og prioriterende behandling, alene af den årsag, at der har været langt flere ansøgninger end puljen kunne række til.

For Nævnet har det været grundlæggende vigtigt, at ansøgningspuljen skal anvendes til folkeoplysning og ikke primært til information. Den informative opgave har Nævnet forventet i hovedsagen varetaget af regering, folketing og EU.

Folkeoplysning er i dansk tradition menigmands egne bestræbelser for at skaffe sig den ønskede oplysning og kunne anvende den efter egen vurdering. Det drejer sig altså ikke om filantropi, en handling som sættes i scene fra oven for at hjælpe et vankundigt folk. Staten kan yde økonomisk støtte til folkeoplysning, men det er folket selv, der er initiativtagere, der samtaler, spørger og besvarer. Rammen er ofte folkeoplysende organisationer og bevægelser. Det betyder, at hverken stat eller Nævn skal holde styr på, hvilke meninger, der driver oplysningsvirksomheden. Derimod skal Nævnet sikre, at de støttede projekter har kvalitet, handler om EU og ikke er ren propaganda.

Selvom ansøgernes suverænitet i forhold til emner og form skal respekteres, har Nævnet alligevel fundet det rigtigt, med mellemrum, at prioritere overordnede temaer i den europæiske debat og dermed forsøgt at stimulere den folkelige samtale om Danmark og EU.

1.2. Nævnets initiativer i perioden

Indtil 1998 blev alle tilskud givet for et år ad gangen. Imidlertid bad Nævnet Undervisningsministeren overveje en 3-årig bevillingsperiode. Det ville efter Nævnets opfattelse generelt gavne kvaliteten af oplysningsaktiviteterne. Det ville give bedre muligheder for at planlægge aktiviteter – og samtidig ville en bevilling, der løb hen over årsskiftet, betyde, at det blev muligt at støtte oplysningsinitiativer i vinterhalvåret, som traditionelt er det tidspunkt, hvor der er størst mødeaktivitet. Nævnet gik faktisk så langt, at det i et brev til ministeren fremførte, at en længerevarende bevilling var en forudsætning for en maksimal udnyttelse af midlerne idet de korte intervaller for ofte forhindrede en optimal planlægning af oplysningsinitiativerne

(jvf. brev til Undervisningsministeren, den 12. oktober 1998).

I samme brev fremsatte Nævnet et ønske om en revurdering af fordelingsnøglen i forhold til "bevægelsestildelingen", da der var kommet nye grupperinger til.

Folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten i 1998 viste, at befolkningen havde større behov for at diskutere danskernes forhold til EU generelt – end for at diskutere detaljer i de enkelte traktatforslag. Emner som "Det demokratiske underskud i EU" og "Forfatningsdiskussionen" pressede sig på og satte spørgsmålet om demokratiet på dagsordenen, ikke kun i Danmark, men også i de øvrige EU-lande.

Nævnet vurderede derfor, i slutningen af 1998, at det var hensigtsmæssigt at prioritere ansøgninger der handlede om "Den demokratiske udvikling i forholdet mellem Danmark og EU".

Som en optakt til den 3-årige bevillingsperiode inviterede Nævnet i januar 1999 chefredaktørerne ved de store dagblade og de landsdækkende radio- og TV nyhedsredaktioner til en drøftelse af emnet "Hvordan styrker vi debatten om demokratiets vilkår i Danmark og EU", for, som der stod i indbydelsen: "*Ganske vist vil parlamentsvalget i juni og en senere folkeafstemning om ØMU'en naturligt medføre folkeoplysningsaktiviteter, men netop koncentrationen om enkeltområder og deraf følgende for/imod oprustning kan forhindre et dybtgående og vedholdende folkeligt engagement omkring den demokratiske udvikling i Europa. Nævnet forudsætter, at folkestyre kræver deltagende folk*" (fra indbydelsen til mødet med chefredaktørerne den 4. februar 1999).

Formålet med Nævnets uddelingspolitik var at støtte et folkeligt engagement og sørge for, at oplysningen om Danmark og EU ikke kun fandt sted mellem de professionelle, men også nåede bredere ud i befolkningen. Dagspressen var en vigtig aktør i denne proces, men var meget lidt tilbøjelige til at tage EU-politik op, når der ikke netop var folkeafstemninger. Det var en af baggrundene for invitationen. En anden var, at de generelle betingelser for folkeoplysning tydeligvis havde ændret sig. De traditionelle folkeoplysende instanser, som oplysningsforbund, højskoler mv., var meget lidt repræsenterede blandt ansøgerne, mens medierne havde fået en mere fremtrædende plads. Spørgsmålet, hvor og hvordan folkeoplysningen aktuelt foregår i dagens Danmark var blevet presserende.

Nævnet indbød i august 2000 direktøren for "Udviklingscentret for Folkeoplysning" til en afklarende drøftelse med henblik på en evt. undersøgelse af EU-oplysningspengenes effekt. Man enedes om at udsætte arbejdet, da centret næppe ville kunne bringe væsentlig ny viden for nærværende.

Imidlertid aktualiserede afstemningsresultatet om ØMU'en i september 2000, problemet med afstanden mellem de folkevalgte og folket, og Nævnet prioriterede i højere grad denne problemstilling. Nævnet fandt, at den danske EU-debat i forbindelse med ØMU-afstemningen var for stereotyp og for indadvendt (jvf. Brev til Folketingets Europa-udvalg, den 11. december 2000) og tog derfor det initiativ, at målrette debatten yderligere i 2001, så initiativer, der omhandlede Østudvidelsen og Demokrati- og Forfatningsdiskussionen, blev prioriteret: *"Vi mener, at det nu er nødvendigt at få diskussionen løftet over de refleksi-agtige ja-nej holdninger og de mere købmandsagtige vurderinger af fordele og ulemper. Derfor vil Nævnet også prioritere aktiviteter, der åbner for dialog med oplysningsaktive i andre europæiske lande, herunder de østeuropæiske ... og vil i den kommende tid være meget opmærksom på initiativer, der imødekommer behovet for et folkeligt engagement i det europæiske samarbejde og for drøftelsen af mere langsigtede visioner for det europæiske hus"* (samme brev).

På et møde, den 6. februar 2001, bad Folketingets Europaudvalg Nævnet komme med forslag til en evt. ændring af den gældende fordelingsnøgle. Nævnet kom med 2 forslag. Det ene var status quo, men med tilføjelse af endnu en bevægelse, Nyt Europa, i partipuljen. Det andet forslag gik på, at kun folketingets partier og repræsenterede partier og bevægelser i Europa-parlamentet var berettiget til fast støtte. (brev til folketingets Europaudvalg den 4. maj 2001).

I samme brev gør Nævnet opmærksom på *"at der ikke er overensstemmelse mellem de mange udtalelser om nødvendigheden af en "Europa-dialog" mellem politikere og folk og så den aktuelle aktivitet"... Situationen tilsiger en "fredstidsstrategi", ... "skal vi gøre kløften mindre mellem politikere og folk, må vi prioritere det visionære og mere aktivt stille spørgsmålet: Hvordan skal fremtidens Europa se ud, og hvad kan vi danske bringe til fællesskabet. Vi vil selvsagt fortsat støtte nationalt koncentrerede projekter, men vi mener, at vi i fremtiden også bør støtte mere grænseoverskridende initiativer"* – og Nævnet peger i den sammenhæng på, at det danske formandskab, i sidste halvår af 2002, kan blive anledningen til en mere frugtbar dansk debat.

I løbet af 2001 ændrede ansøgningerne imidlertid karakter. Debatmøderne svandt i antal. Bortset fra visse reformer i folketingets arbejdsform og regeringens "hvidbog" om det europæiske samarbejde, har der været lukket for debatten om det europæiske projekt siden afstemningen om ØMU'en. Også nyhedsmedierne har holdt "europæisk fastetid". Ved folketingsvalget i november 2001 tav stort set alle politikere om EU og det lå i luften, at alene det at nævne temaet ville give stemmetab.

For EU-oplysningen er det problematisk, at der nu sker så store forandringer i Europa, men at den danske debat ligger underdrejet. Alene udsigten til optagelse af 10 nye lande i løbet af den danske formandsperiode fortæller om ændringstakten.

2. Udviklingstræk fra ansøgningsrunderne i perioden

2.1. Beløbsrammen

Der var i den 3-årige bevillingsperiode i alt afsat et beløb på 45 millioner kr, fordelt på 15 millioner årligt. Heraf fik, som nævnt, folketingets partier og de tre bevægelser halvdelen, og den anden halvdel gik til uddeling efter ansøgning til Nævnet. I 2000 blev der udskrevet folkeafstemning om ØMU'en og beløbsrammen blev udvidet med 25 millioner kr.

FORDELINGSTAL PÅ UDDELINGSPULJEN I DE 3 ÅR:

Antal	1999	2000	2001	Ialt
(Ansøgningsrunder)	(3)	(6)	(3)	(12)
Ansøgere/initiativer	565	1188	447	2200
Bevilligede	303	763	258	1324
Ansøgt beløb	29.531.871	77.264.207	33.404.144	140.200.222
Bevilliget beløb	7.047.226	19.797.802	9.550.910	36.395.938

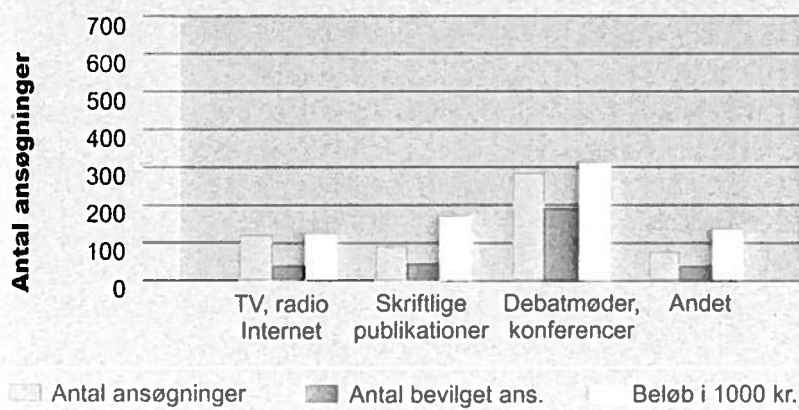
De tre år adskiller sig på afgørende punkter. I 1999 var der valg til Europa-parlamentet, i 2000 afstemning om ØMU'en - med en øget bevilling og dobbelt så mange ansøgningsrunder - mens 2001 ikke var et valg- eller afstemningsår - men til gengæld et år, hvor bevillingen ophørte ved årets udgang.

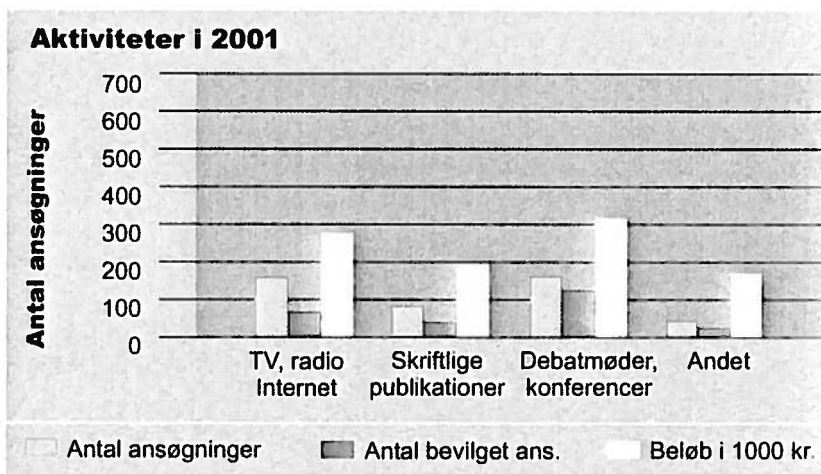
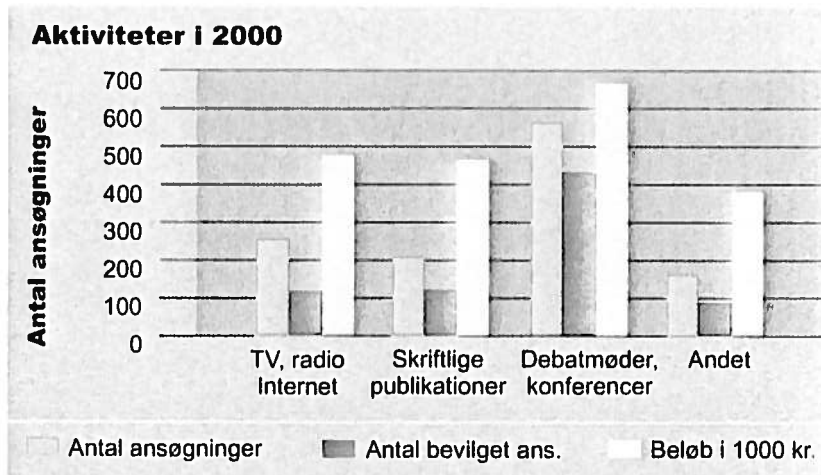
Generelt gælder det, for alle 3 år, at der er kommet langt flere ansøgere og til et langt større beløb, end der var midler til og Nævnet har måtte prioritere støttemidlerne. Samtidig er det naturligvis ikke alle ansøgninger, der har den fornødne kvalitet eller er relevante i forhold til den europæiske debat.

2.2. Aktiviteterne

Aktiviteterne har fordelt sig på følgende kategorier: a) mødeaktiviteter som møder, konferencer, b) elektronisk baserede aktiviteter som radio, TV og internet, c) skriftlige publikationer som hæfter, aviser, artikler og bøger, d) "andet", der bl.a. repræsenterer de mere sammensatte aktiviteter.

Aktiviteter i 1999

Med den 3-årige bevilling blev det muligt at støtte initiativer der rakte over længere tid. Det betød et stigende antal ansøgninger af høj kvalitet, men samtidig en tendens til en del "dyrere" projekter - og en stigende grad af professionalisering.

FORDELINGSTAL PÅ STØTTEDE BELØB TIL INITIATIVER

Initiativer	2000	1999	2001
Under 10.000	264	124	55
10-50.000	386	140	134
50-100.000	66	26	40
100-200.000	37	11	19
fra 200.000	8	1	5

Der er blevet flere støttede aktiviteter over 50.000, mens antallet af arrangementer under 10.000 er faldet. Enkelte af de store beløb over 100.000 er delansøgninger i større projekter, hvortil der er blevet søgt i flere omgange.

2.2.1. Møderne

Det, at folk mødes og kommer i dialog har hos Nævnet haft en høj prioritet – og der har da også i de 3 år været en stor interesse for mødeaktiviteter. Der er forskellige kategorier. De rene agitationsmøder eller møder, hvor ét, to eller flere synspunkter bliver præsenteret – og endelig møder, hvor der inddrages nye elementer i debatten, eventuelt i form af ekspertdeltagelse eller lignende.

Nævnet har i uddelingspolitikken prioriteret efter ansøgningernes kvalitet – og har vurderet rene agitationsmøder lavt. Samtidig har uddelingspolitikken dog været, at fordele midlerne så bredt ud i samfundet som muligt. Ansøgninger fra smågrupper, med mindre professionelle ansøgninger, har derfor også været tilgodeset.

Møderne har haft et meget varierende fremmøde, rækkende fra flere hundrede tilhørere – til ganske få.

2.2.2. De elektroniske medier

TV/VIDEO

Oplysningsaktiviteterne i forbindelse med TV og videoproduktioner omfatter bl.a. udsendelser, der udbreder kendskabet til de europæiske lande, til undervisning, til debat og duel mellem politikere og fagfolk eller som en alternativ talerstol og diskussionsklub. En del af videoproduktionerne har fundet anvendelse i undervisningen, og nogle af TV-produktionerne er blevet vist i de landsdækkende TV-kanaler.

Oftentimes er de mere kvalificerede initiativer meget kostbare og ligger på kanten af, hvad Nævnet har af midler. Nævnet har derfor lagt vægt på ansøgninger, der er medfinansieret fra anden side. Der har været et stigende antal ansøgninger om initiativer, hvor statsstøttede TV-kanaler har indvilliget i at sende produktionerne, mod at initiativtagerne kan finansiere projektet fra anden side, bl.a. fra Nævnet.

LOKALRADIOER

Lokalradioer har gennem hele Nævnets levetid været flittige ansøgere – og udgør en undergrund i folkeoplysningen/-debatten, som efter Nævnets vurdering, indenfor sit felt, er støtteværdige. Aktiviteterne er meget forskelligartede – i visse tilfælde er det kendte samfundsdebattører og eksperter der kommer til, i andre er det lokale personligheder, – og endelig er der en lang række af lytteraktive (telefonbaserede) udsendelser. Nævnet er her gået konkret ind og har støttet initiativer vedrørende EU, der repræsenterer en vis spredning og kvalitet.

INTERNET

Kvaliteten af ansøgninger til internetoplysningsaktiviteter er blevet højere i perioden, hvilket også ses af, at der, hen over årene, er flere ansøgninger, der har opnået tilskud.

I 1999 var der således kun 4 ud af 19 ansøgninger der fik tilskud, i 2000 fik 23 af 61 tilskud, (skal også ses på baggrund af ekstrabevillingen), mens 12 af 26 fik tilskud i 2001. Der er givet støtte til egentlige portaler, konferencer live på internettet (streaming), chatroom, opslagsværker og anden internet-relateret virksomhed.

Internetbaserede aktiviteter har givet mulighed for store kvalificerede oplysningsinitiativer. Eksempelvis fik Dagbladet Information, i samarbejde med Foreningen af Lærere i Samfundsfag, støtte til et oplysningsinitiativ om ØMU'en i årene 1999 og 2000, hvor internettet havde en central rolle. Initiativet inddrog bl. a. internettet som opslagsværk, links til andre væsentlige steder, undervisningsmateriale og web-chat med danske og udenlandske EU-fagfolk og politikere.

"Nyt Europa" har fået støtte til initiativer, hvor internettet blev benyttet i forbindelse med store internationalt orienterede konferencer og til en egentlig globaliserings- og demokratiportal og i 2001 gav Nævnet initiativet "Youth 2002", en støtte til en web-side og et elektronisk tilmeldingssystem på Internettet uden hvilket initiativet efter initiativtagerens eget udsagn vanskeligt var kommet i gang.

Derudover har Nævnet støttet flere multimedieprojekter til bl.a. undervisningsbrug, hvor internettet også har været en væsentlig del.

Nævnet har dog generelt været tilbageholdende med tilskud til internetaktiviteter. Det er stadig sådan, at ansøgerne ofte er enkeltpersoner, der ønsker tilskud til en privat hjemmeside eller kommercielle firmaer, der ønsker støtte til udvikling. Denne tøven hos Nævnet, hænger bl.a. sammen med, at det kan være vanskeligt at skelne mellem kapacitetsopbygning og selve aktiviteten. Nævnet giver ikke tilskud til udstyr o.l., men i forhold til eksempelvis internettet opbygges kapaciteten jo samtidig med aktivitet – og det kan være vanskeligt at afgøre, hvorvidt der, i praksis, finansieres kapacitetsopbygning.

Indholdet i de elektroniske medier tenderer mere og mere mod at overlappe og udvide den funktion, møder har haft i folkeoplysningen. Inspirerende spørgsmål, afklaringer gennem samtaler og foredrag foregår også i radioen. TV - med og uden - publikum i studiet, udgør det for "forsamlingshuset". Der er mulighed for personlig chat med politikere, konferencer med videodækning, med mulighed for at "se/høre/læse" tingene på internettet. Det er en udvikling, der aktualiserer spørgsmålet, hvor foregår den folkelige debat i dagens Danmark – og mediernes rolle heri.

2.2.3. Det skriftlige materiale

Der er blevet ansøgt og støttet mange bøger, tidsskrifter, pjecer og dagbladsinitiativer. Nævnet har således støttet en række værker, der er gået ind i specifikke emner vedrørende forholdet Danmark og EU eksempelvis, Europas historie, bøger om kirkens placering i EU, EU og forfatningsspørgsmål, EU's miljøpolitik. Der er givet tilskud til særtillæg om EU-temaer til dagblade og tidsskrifter. En del, især pjecer, har dog fået afslag ud fra den antagelse, at det oplyste fandtes på tryk i forvejen.

Der har været en tendens i perioden imod at skriftlige publikationer og internet i større omfang supplerer hinanden, der kan læses mere om emnet på internettet, eller et blad publiceres både som papirversion og i elektronisk form.

2.2.4. Andet

I kategorien "andet" ligger aktiviteter som kabaret om EU, udstillinger, busture, boder, plakater, kampagner af enhver slags, rollespil, cafemøder, særarrangementer for udsatte grupper som døve, udviklingshæmmede. Dertil kommer mere sammensatte initiativer, enten som en kombination af forskellige medier som radio, tv, internet, møder eller aktiviteter, der er endnu bredere anlagt.

I forhold til disse sidste har Nævnets støtte i flere tilfælde fungeret som "fødselshjælper" til et større projekt. Eksempelvis kan nævnes Ugebrevet, Mandag Morgens stort anlagte "Folkehøring om EU" i samarbejde med Danmarks Radio i forbindelse med ØMU'afstemningen – og "Youth 2002", hvor 1000 unge inviteres 14 dage på højskole i Danmark til en diskussion om fælles fremtid i EU, som en slags indledning til det danske formandskab i 2002. Sidstnævnte aktivitet var efter initiativtagerens eget udsagn ikke kommet i gang uden støtte fra Nævnet.

2.3. Ansøgerne

Beskrivelsen af ansøgerne er delt på a) folkeoplysningsorganisationer og institutioner, b) foreninger, organisationer og de politiske organiseringer og c) øvrige kategorier.

Det er et karakteristisk træk i ansøgerkategorien at der ofte er tale om gengangere.

2.3.1. Folkeoplysningsorganisationer og institutioner

Der har været nogle oplysningsforbund og enkelte højskoler blandt ansøgerne, men i forhold til den rolle disse instanser traditionelt har spillet i folkeoplysningen, var tallet ikke imponerende.

	Oplysningsforbund		Højskoler	
	Ansøgt	Bevilget	Ansøgt	Bevilget
1999	26	18	11	11
2000	88	67	19	17
2001	24	20	12	9*

**(Dog er folkehøjskolerne i 2001 repræsenteret ved 13 højskoler i Youth 2002 initiativet).*

Dette til trods for at støtteordningen meget direkte henvender sig til denne kategori. Der var også enkelte ansøgere fra foreningsforeninger, beboerforeninger og lokale organiseringer, som ligeledes kan regnes som hørende til traditionelle folkeoplysningsammenhænge.

2.3.2. Foreninger, organisationer og de politiske organiseringer

Et bredt udsnit af andre forskellige typer af foreninger, organisationer og NGO'er har søgt. Det er typisk enkeltsagsorienterede foreninger og organisationer. Eksempelvis miljøorganisationer, lytterforeninger, sociale foreninger, kirkelige foreninger mv.

Antallet af ansøgninger fra foreningerne faldt i 2001 (69 i 1999 og 44 i 2001) mens de lidt større organisationer, havde nogenlunde det samme antal (41 i 1999 og 35 i 2001).

Derudover prægedes ansøgerbunkerne af mange små partier og grupper, der holdes igang via enkeltpersoners ihærdighed, men som ikke har noget stort folkeligt grundlag. Det er karakteristisk, at en organisation først dannet omkring et konkret EU spørgsmål, vil der være en tendens til, at den i lang tid fremover søger støtte, selv om fundamentet for dens eksistens måske er smuldreret.

Endelig udgjorde kampagnegrupperne under EU-parlamentsvalget og især ØMU-afstemningen en stor andel af ansøgerne. De stod for mange af mødeaktiviteterne rundt i landet. Selvom de fleste grupper, i deres udgangspunkt var nej-sigere, repræsenterede deres møder typisk en for og imod position.

2.3.3. Øvrige kategorier

I partipuljen er 3 store EU-bevægelser medtaget. Imidlertid dukkede der, som nævnt, flere nye bevægelser op i perioden. Nævnet støttede sådanne "bevægelser". I visse tilfælde var systemet med ansøgningsrunder imidlertid ikke hensigtsmæssig. Det gjaldt specielt for bevægelsen Nyt Europa, der havde et stort, og ofte tidsmæssigt langstrakt, aktivitetsniveau. Nævnet rejste flere gange i perioden problematikken i forbindelse med fordelingsnøglen over for Europa-udvalget.

For kategorien unge er antallet af ansøgninger i 2001 noget mindre end 1999. Til gengæld er der tale om større og dyrere aktiviteter og det bevilgede beløb er langt større i 2001. Det hænger bl.a. sammen med, at de unge især søger midler til internetaktiviteter, men også at ansøgningerne kommer fra de "professionelle" ungdomsorganiseringer. Det er karakteristisk, at det fortrinsvis er de partiorganiserede unge, der forstår at søge, mens unge fra andre sammenhænge stort set er fraværende – og, i det omfang de søger, har vanskeligheder både med ansøgningsfasen og afrapporteringerne. Et eksempel på en imødegåelse af sidstenævnte problem var et arrangement i en ungdomsskole, hvor de unge konkret blev inddraget i tilrettelæggelsen af en foredragsrække og hvor skolen så sørgede for rammerne ved at stå for ansøgning og afrapportering.

2.4. Den geografiske spredning

Den geografiske spredning i ansøgerskaren er blevet mindre i perioden.

	1999	2000	2001
Københavnsområdet	250	553	251
Provinsen	314	735	184

En forklaring kunne være at de centrale kontorer for mange organisationer ligger i København og at de professionelle politiske aktører derfor hører til her, mens provinsen i højere grad aktiveres i forbindelse med valg og afstemninger og at effekten af den mindre mødeaktivitet i 2001 derfor sætter sig mere igennem ude omkring i landet. En anden forklaring kan være at den øgede medieorientering betyder at initiativtagerne centrerer om København.

3. Opsamling

Den 3-årige bevilling har resulteret i et stort antal ansøgninger. Nævnet har imødekommet godt halvdelen, prioriteret efter kvalitet, i forhold til den brede vifte af ansøgere og aktiviteter.

De traditionelle folkeoplysningsorganisationer er kun lidt repræsenteret, dog er højskolerne kommet lidt mere på banen i kraft af initiativet "Youth 2002".

Der har været en tendens mod en stigende grad af professionalisering – og de ansøgte beløb er generelt stigende. Der er stadig en bred vifte af forskellige aktiviteter, men der er en tendens mod at flere af disse bliver medierelateret – radio, TV og internet.

Det er i det hele taget en tendens til, at det er i forvejen politisk engagerede grupper, der står for og deltager i aktiviteterne, og det kan konstateres at gruppen af unge er forholdsvis svagt repræsenteret.

Den geografiske spredning af aktiviteterne er blevet svagere i perioden.

I 2001 faldt mødeaktiviteten – og det store antal kampagnegrupper fra de 2 første år med folkeafstemning og valg, forsvandt stort set. I 2001 var der ca. 100 færre ansøgninger end i 1999.

Enkelte større initiativer har repræsenteret forsøg på at nytænke aktiviteterne – Nævnet har i forhold til disse kunnet fungere som igangsætter.

Nævnets uddelingspolitik i perioden har været at give tilskud til så varieret et udbud af aktiviteter som muligt – og Nævnet har således ikke prioriteret til fordel for bestemte kategorier af aktiviteter og aktører. Et lille lokalt møde er blevet vurderet og prioriteret i samme omfang som større mere forkromede initiativer.

LISTE OVER ANVENDT MATERIALE:

- Brev til Undervisningsministeren, 12. okt. 1998
- Indbydelse til møde med chefredaktørerne d. 4. feb. 1999
- Brev til Folketingets Europaudvalg, d.11. dec. 2000
- Brev til Folketingets Europaudvalg d. 4. maj. 2001
- Bekendtgørelse om Nævnet vedrørende EU-oplysning
- Bekendtgørelse om regler for fordeling af tilskud til oplysning om Danmarks medlemskab af den Europæiske Union
- Bekendtgørelse om regnskabsaflæggelse for og revision af regnskabet for tilskud til Folketingets partier og Junibevægelsen, Folkebevægelsen mod EU og Europabevægelsen til oplysning om den Europæiske Union
- Div. lister over kategorier af ansøgere, aktiviteter og beløbstørrelser

Regnskab og rapporter

2000 - 2004 mappe

NÆVNET BESTÅR AF:

Frederik Christensen (formand)
Asger Baunsbak-Jensen
Ebbe Kløvedal Reich
Leif Mikkelsen
Ebba Strange

SEKRETARIATSADRESSE:

Nævnet vedrørende EU-oplysning
Postboks 2265
Nytorv 7, 1
1025 København K
Tlf 3312 8089
e-mail: oplysning@eu-naevnet.dk

Rapporten er udarbejdet af
cand.mag. Lise la Cour.